

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra VI SAD ALENE -

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1885-1908. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-idm139725301030672/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

SAMLEDE DIGTE

9

I vil hjælpe, hvor I kan,
paa de trykkede Kaar.
Her I adlet eders Kræfter,
lad det da voxte derefter!

Jehjærg, Februar 1890.

VI SAD ALENE —

Vi sad alene i den stille Kvæld,
ved Siden plaskede et Kildevæld.

Fra Dalen steg der op en hvidblaa Røg,
og paa et Dige kikkede en Gjøg.

Naturen var saa tavs, og vi var tavse:
endogsaa Gjøgen gjorde nu en Pavse. —

Da følte jeg, en Kind blev lagt mod min,
saa blød som Barnets og som Silke fin.

Og mens hun Armen om mit Hoved slog
og blidt og langsomt mig imod sig drog —

med Ord, der siden i mit Øre bæve,
hun hvisked sagte: „Det er skjønt at leve!“

Jehjærg ¹⁸⁹⁷ 1890.

ARBEJD!

I Skaglen skal du drage
den lange, lange Dag.
Gaa ej med Suk tilbage
i Tøjet som en Plag,
men træk som gammel Hest.
læg Bringen ud i Selen,
og fremad uden Skelen;
da gaar dit Arbejd bedst.

¹⁸⁹⁷ 1890.